

MISJONS-RØSTEN

Lossalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 8.

15. april 1942.

14. årgang.

Vi så hans herlighet.

Hilsen fra Nord-Norge.

Kjære nådesøken!

Broder Trygve Lie og jeg er mens dette skrives ute på feltet. — Vi har opplevet underbare tider. Vi har på mange måter fått sett «Herrens herlighet.» Gud har besøkt oss med vekkelse og liv. Nå er sidig regn kommet. Herlige sildigregnets tid. Mange er det som har bedt om vekkelse over Nord-Norge, bedt og håpet og ventet på svar fra helligdommen. Og vi vet at Gud har lovet å svare med «frelsende storverk fra sin høye himmel.» Det er nå en måned siden br. Lie og jeg reiste hjemmefra. Besøkte først Mestervik og fikk et godt møte der på skolehuset. Folk så videre til Grønåsen, hvor vi holdt et møte. På stedet er flere troende, og der er også en barneforening og søndagsskole.

Så sto turen til Storteinnes, hvor vi tok noen møter på «Filadelfia» (Pinsevennenes hus). Der traff vi brødrene Eilertsen og Jakobsen. Hadde følelse av at der var åndelig tungt på Storsteinnes. Hvor lett har man ikke for å gå seg trett på slike steder. Forstander Nilsen for pinsevevnenne var nylig kommet til stedet og ville forsøke å samle til regelmessige møter.

«De frie venners lokale er fremdeles opptatt, så det var ikke anledning å få benytte det. Det var virkelig å ønske at det snart måtte bli ledig. Slik som det nå er er det lite som minner oss om at det er et bedehus. Det er nok ingen som kjenner savnet og smerten større enn de venner som har vært med og fått det reist.

Besøkte også br. Tøllefsen og hans hustru. Otte dager før vi kom der hadde Tølleffsens mistet sitt hygge-

lige hjem ved ildebrann. Det skjedde på lyse formiddagen, og det var lite de fikk redde ut. Det var så underlig denne gang å besøke disse venner. Frimodigheten og tilliten var ikke brent bort. Gjennom alt kunne de takke Gud. Det knytter seg mange kjære og gripende minner til deres hjem. Det var jo alltid åpent for alle troende og for møter. Må den Herre Jesus velsigne våre venner og gjøre deres livsaften lys og vennlig. La oss huske dem i våre bønner.

Neste sted vi besøkte var Sandøyra. Der var særlig åpent og godt å tale Herrens ord. Allerede på forstå møte var det sjeler som overga seg til Gud. Vi var der flere dager og det var en underbar tid. Det er mange år siden jeg har opplevet en slik dyptgående vekkelse. Det var to møter om dagen, og mange var samlet.

Tok så en tur til Nordkjosbotten, hvor vi traff evangelistene Gundersen og Nyrud. Nå var også br. H. Jakobsen kommet dit, så vi var en hel liten kongress. Gud ga oss noen underbare dager der inne. Baptistene overlot oss sitt prektige bedehus som til sine tider var sprengt. Sjeler overga seg til Herren. Der har i vinter ikke vært så lite liv og rørelse der inne ved Nyrud og Gundersen. Gud velsigne disse unge kjære brødre.

Men så var det å bryte opp. Jakobsen og Gundersen tok ut sammen. Nyrud ble tilbake.

Br. Lie og jeg tok ut over Balsfjord. Vi tok sted for sted og stanset og hadde møter. Fra Slettmo skrives denne hilsen. Vi står nå midt oppe i den herligste vekkelse en kan tenke seg. Det er vel noe vanskelig å nevne noe tall i denne forbindelse, men det er over 50 vi har

bedt med her. Menn og kvinner i sine beste år. Særlig er det kommet mange ungdommer med. Kjekke gutter fra 18 år og oppover. Møtene holdes på skolehuset som fylles til trengsel. Bønnemøtene om kveldene er i privathusene, men de er nå blitt for små. Underfulle ting har Herren gjort. En enhetsånd er rådende, derfor virker den Herre Jesus med sine medfølgende tegn. De fleste bønnemøter har vært avholdt hos en emisær som reiser for hedninge misjonen. Denne har bare vist oss vennlighet og forståelse. Han har vært med på alle møter og har gått med liv og sjel opp i vekkelsen. Gud velsigne br. og søster Sørensen for all deres vennlighet mot oss. Herren skal fremdeles gjøre store ting på disse steder. Satan er en slagen fiende og vi står ham imot, idet vi dekker oss under blodet. Tiden er opprevet på mange måter, og ikke minst på det åndelige område. Må vi se oss som de der hører Kristi menighet til — den unniversale menighet hvor Kristus er hode og vi Hans legeme. Må vi finne vår plass her, da vil vi verne om alle lemmer, og ikke være med å splitte og ødelegge.

Vi har også nå vært noen dager på Sandøyra som ligger rett over fjorden. Vekkelsen fortsetter og sjeler overgir seg til Gud. Det er store ting som er skjedd på disse steder.

Hvor har vi ikke grunn til å takke Gud for hans usigelige nåde.

Kan hilse fra br. Lie. Vi har hatt det særlig godt sammen på våre reiser. Han har vært meg til stor hjelp med sin gode sang og musikk og sine varme gode vitnesbyrd. Nå er det jo tanken at han skal sydover om ikke så lenge. Herren vil legge alt til rette for ham. Hans arbeid i Nord-Norge har ikke vært forgjeves. Vil sende min takk til hans foreldre og forsamlingen han hører til. Takk

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Opprop!

Evangelist H. E. Hegh som for en tid siden har gjennomgått en stor operasjon er etter omstendighetene tålig bra og har deltatt på møtene i påsken i Askim igjen. Han er imidlertid nokså slapp og trenger et opphold på et hvilehjem. Br. Hegh har vært en ivrig og nidkjær Herrens tjener i mange år, og er vel verd å rekke en hjelpende hånd. Prisen på et hvilehjem blir billig regnet, ca. 6 kroner pr. døgn og er umulig for ham å klare.

Dere som har midler, vær snild å hjelp her. Beløp kan sendes til br. *Oskar Falck, Hopveien, Askim*. Glem det nå ikke og gjør det snart.

Broderhilsen.

G. Iversen.

Rettelse.

I sangen «Golgata» i forrige nr. er det blitt et par feil. 4. linje i annet vers er falt ut. Det skulle der stått: «En hver som i nød på ham kaller».

Linjen manglet i manuskriptet.

I annen linje står: forlatt av sine, skal være forlatt av alle.

for at dere sendte ham nordover til oss.

Så vil dere alle, kjære venner, komme oss ihu her opppe. Vi vil fremdeles få se Herrens herlighet her nede. Tiden er så kort. Snart kommer Jesus. Der venter oss lønnen og kronen. Der hjemme i de evige boliger. Ære til Gud og Lammet.

Hjertelig hilsen, eders lykkelige brødre i Kristus.

Didrik T. Solli — Trygve Lie.

En broder vandret bort.

Jeg skuer ut over Jærens vidder, store velstelte gårder så langt øyet kan se. I et lite skogholt ligger en hvitmalt kirke. Landskapet minner meg meget om Danmark eller Holland. Men litt avsides i utmarken står et lite hus med en jordflekk på ca. 18 mål, så det er ikke bare rikdom på Jæren heller. — Her bodde vår broder Enok Borshheim, med sin hustru og fire vakre barn, den eldste gutten 13 år. Han fikk tidlig lære å arbeide på jordflekken da far ble sjuk for flere år siden og var så bunden til sengen. Vennene ba for broder Enok og salvet ham med olje i Herrens navn, og det så ut til at sjukdommen forsvant, men så kom der noe nytt i stedet, og Herren tok sitt trette barn hjem. Br. Enok var en arbeidsom og kjærlig bror. Hans største sorg var at han ikke maktet å oppholde sine som han ønsket, men Herren sviktet aldri vår bror, derfor kunne han alltid prise Gud for hans godhet.

Så kom jeg da til begravelsen. Hjemmet var fylt av venner og slekt. Jeg talte over Luk 2, 29—30: «Herre nå later du din tjener fare herfra i fred etter ditt ord; ti mine øyne har skuet din frelse.»

Synes disse ord passet så godt på br. Enok. Han ventet på Jesus, han hadde fått nåde å skue Herrens frelse og han vandret bort i fred. Vel kjendt med sjukdom og trengsler.

På graven talte br. Enok Bore: «Jeg er oppstandelsen og livet, den som tror på meg skal leve om han en dør.» Og den som har gjort godt skal oppstå til livets oppstandelse, men den som har gjort ondt til dømmens oppstandelse.»

Klokkene i den hvitmalte kirke ringte og så gjemte vi broderen i jordens skjød inntil oppstandelsens morgen. Hans ånd har svunget seg inn i de evige boliger, som Herren har beredt for dem som elsker ham. Så var vi etterpå i hans svogers hjem, hvor vi ble vederkveget av det som kjærlige venner og søsken hadde bragt tilveie. Kl. 5 etterm. var der minnemøte i hjemmet, hvor en stor skare var frammøtt. Herlige budskaper kom til ufrelste og troende. Søster Therese sitter igjen med sine barn, men Herren har sagt: «Jeg vil ingenlunde forlate deg eller slippe deg.»

Så hilse alle søsken i Jesus med disse ord: «Se jeg kommer snart og min lønn er med meg.»

Eders medvandrer

Halvd. J. Wik.

Misjonsmøter.

Misjonsmøter for de forsømte steder holdes i Misjonshuset, Sarpsborg, søndag 19. april. Møter kl. 15 og 18. Det blir tale av Hans Utne, Bustgård, G. Iversen og antagelig søstrene Astrid Johsen, Astrid Schlie og Ingrid Ødegård m. fl. Alle er velkommen til møtene.

Husk møtetiden kl. 15 (3) og 18 (6). Offer til forsømte steder opptax. Broderhilsen.

G. Iversen.

Fra Klepp på Jæren

skrives bl. a.:

«Her er en stor og kjærlig venneflokk. Ja, en innbyrdes kjærlighet som man må lete etter i våre dager.»

Et vitnesbyrd som er mye verdifullt i disse tider. Gud gi at det kunne sies om alle menigheter og venneflokker.

Vekkelse.

Blant de mange steder hvorfra det nå meldes om vekkelse er også Stord ved Bergen. Mange unge og barn kommer til Herren.

I Øvre Skiptvet

har søster Astrid Johnsen virket en uke og møtene har vært meget gode, fortelles det. Det har vært stillt på de kanter en tid nå, men Gud kan gjøre forandring.

Br. O Gamst

har virket i Komafjord en tid. Det var god søkning til møtene. Det er en liten flokk som trofast samles til møter og arbeider for Herrens sak. Han har også virket på andre steder deromkring. Det var vanskelig å samle folk på sine steder da det nettopp holdt på med sildefisket. I Komafjord var dog søkningen bra.

I Breivikbotn

virker for tiden søster Demanda Eilertsen og to andre søstre. Det er riktig god søkning til møtene.

Hilsen fra Torsnes.

Det er vekkelser i menigheten. Halleluja! «Guds ord er levende og kraftig og skarpere enn noe tveegget sverd og trenger igjennom inntil det kløver sjel og ånd ledemod og marg og dommer hjertets skulte tanker og råd.» Når dette sverd får adskille og kløve og sat alt i rette skikk uten å svøpe det inn i klede, da er og blir det vekkelser. Vi trenger ikke å svøpe på det inn i fine talemåter eller endeløse fortolkninger. Guds ord er levende og kraftig. Amen! Les Rom. 12 kap. 1—2 vers. Guds ord skal oppleves. Guds ord skal gjennomtrengende oss. Guds ord skal ikke reformere oss, men det skal omskape oss. Du kjære venn som kjenner deg så tør og tom og ingen salvelse har over ditt liv og vitnesbyrd: Framstil deg i Rom. 12. kap. 1. og 2. vers og siden flytter Jesus deg inn i Rom. 8. kap. 10. og 11. vers. Har 10. vers blitt sant for deg? Ta fram Bibelen nå mens du leser disse linjer og følg med, da vil uvilkårlig 11. vers også bli sant for deg. Det er denne vekkelser vi, Herrens vitner, må ha. Vi har den allerede, vi kjenner den i hjertet. Halleluja! Den vekkelser som kommer til å gå over menigheten blir en døds og livsvekkelse. Det blir da spørsmål om hvor mange av Herrens vitner vil la vekkelser gå over sitt liv. Jeg føler meg ikke modig til å skrive dette budskap til Guds folk men fordi jeg kjenner Herrens ånd driver meg til det og da kan jeg nå flere en hva jeg personlig kan forkynne. (Nehm. bok, kap. 13). Denne vekkelser må uvilkårlig komme. Tobias har fått plass der mat offeret, viraken, kornet, mosten og oljen, skal ha sin plass. I Johs. 2. kap. 27. vers står det: «Den salvelse som I fikk av ham den blir i eder.» Jesus salver ikke et urent hjerte. Guds velbehag hviler ikke over urene motiver. Gud salver ikke Tobias og alt hans innbo. Etter at Lot hadde skilt seg fra Abraham fikk Abraham en åpenbaring. «Løft dine øyne og se fra det sted du står landets herlighet.» Halleluja!

*

Et budskap til oss, Herrens vitner og forstandere som betreder talerstolen. Dette budskap talte Herren til meg en natt og jeg sto opp og skrev det ned: «Det er forskjell på nådegaver, men ånden er den samme, det

er forskjell på tjenester, men Herren er den samme.» En forstander må være fri likeoverfor sin forsamling. Han må tale budskap som åpenbart fra Herren uten å ta hensyn til seg selv. Du taler vel ikke for penger? Du taler vel for å redde sjeler? Får du et profetisk budskap som kanskje er gjennomtrengende: Stå for Herren! Ta konsekvensen! Løs deg i din ånd fra forsamlingen når du taler. La ikke dem som så ofte har kommet med blomster eller ber deg så ofte i selskap og forteller deg så meget rart om andre i forsamlingen hindrer deg. Heller ikke dem som er valgt til tjeneste i menigheten som er godt situert og som er gode økonomiske støtter. Du har tatt hensyn til disse så mange ganger. Et budskap du har fått av Herren har du avrundet og avkledd så selve slagkraften i dette budskap er uteblitt. Istedenfor å ha salvelse over ditt hode har du bare fått noen dugdråper. I er dyrt kjøpt, bli ikke menneskers trelle. Amen!

Dette budskap er ikke menneskebekledte sannheter, men en nøken, bar sannhet.

Eders i blodet medforløste broder

Willas Hansen, Torsnes.

Fra Magnor.

Samtidig som jeg sender bladpenger for «Misjonsrøsten» vil jeg skrive litt om virksomheten her på stedet.

Her er en liten flokk som Jesus kjennes ved. Vi må si at vi har det gildt i denne lille forsamling. Det er ikke mange av oss, men Herren kjenner sine. Vi har våre faste møter på søndagene, bønn- og vitnemøter. Noen evangelist har ikke vært her siden broder Hushovd besøkte oss. Noen forstander har vi ikke satt inn enda. Vi hadde en solid forstander, han gikk ut herfra sammen med noen venner og sluttet seg til pinsemenigheten og dannet en sådan på Magnor. Det har gått igjen mange brytninger, men han som har lovet å være med sine er den samme idag. «Hva han sier eder, det skal I gjøre.» Men ikke gjøre det som ikke han sier.

Oftre er vårt dagsverk et strevsomt arbeid. Undertiden består det i å vente tålmodig, andre ganger er det en stille hvile. Herren vil lede oss i alle ting, hvis vi bare vil la ham gjøre det. Er vi lydige, vil han vise

oss hva han vil ha av oss, og det dag for dag.

En hilsen vil jeg også sende til alle kjente. En særlig hilsen til alle de evangelister som har besøkt oss på «Betel». På gjensyn. Enten her eller deroppe til det sted hvor vi aldri skal skilles. Måtte så evighetens alvor senke seg både over vårt arbeid og vår hvile.

Fredshilsen. Joh. 2, 5.

Einar Berger, Magnor.

Fra Rygge.

Gud åpnet vei for oss til Rygge til vennene der og lørdag den 28. mars gikk reisen dit. En ung broder møtte oss på stasjon og viste oss vei til Einar Andersen, hvor vi ble hjertelig mottatt. Møtet var bestemt kl. 7,30 og der var mange unge samlet og det ble et godt møte. Vennene har en god musikk som spilte og sang godt. Møtet søndag begynte kl. 6, og allerede i begynnelsen av møtet falt Guds ånd og der kom et budskap i tunger og vi fikk merke Guds nærhet, for det ble en sønderknuselse i ånden. Det var åpent og godt både å synge og vitne. Vi måtte bryte tidlig opp i det toget gikk kl. 20,18. Vi måtte love å komme snart igjen. Gud velsigne dere venner for deres godhet og gjestfrihet. Må Gud bevare dere alle. Jesus kommer snart. Deres brødre i Kristus Jesus

Guttorm Hansen. Th. Carlsen.

Fra Kjøllefjord.

Det er lenge mellom hver gang dere hører noe fra oss her i Kjøllefjord. Vi lever ved Guds nåde vel. Gud er trofast fra dag til dag.

Vi har hatt besøk av Breimoens. Herren brukte dem til stor velsignelse den tid de virket her, ca. 6 uker. Sjeler ble frelst og Guds barn fornyet. Ja, i sannhet får vi erfare at Gud går fram.

Vi lever jo i en opprørt tid, men tross alt så får vi kjenne en slik fred i våre hjerter. Det ble så godt for meg da jeg i dag leste Salm. 40, hvor det står i 16. vers: «Han gjør ende på krigene over hele jorden» osv. Hele salmen ble så velsignet for meg.

Vi har det godt i venneflokken. En gild juniorflokk samles også hver uke og noen av dem er blitt frelste. Må den Herre Jesus få bevare dem.

Her er mangel på vitner og en får

vel tro at det er reiseforholdene som hindrer, skjont vi har ganske god forbindelse. Det er store fiskeskøyter som går i hurtigrutefart.

Mat har vi ikke manglet til idag. Hilsen.

Thina og Alfred Myreng.

Fra Varteig.

Etter innbydelse fra vennene i Varteig reiste vi dit i påsken og til Guds ære så ga Gud seier idet vi fikk se sjeler bøye seg ved korset. Møtene ble holdt hjemme på forskjellige steder og mange søkte til møtene. Det går framover for Guds sak, og må mange sjeler vinnes for Guds rike. Søster A. Johnsen var i Skiptvet i påsken, men br. Erik Lunde var hjemme og frambar ordet med kraft. Vi måtte love å komme snart igjen, og da det er mange unge som er grepne og dørene er åpne, så lengter vi etter å på nytt sette kurs for Varteig. Troende venner: Be for dette sted! Det er noen få venner som kjemper sammen her, og ved tro til Gud så går Guds sak fram og sjeler frelses. Må Gud bevare eder alle, og de som i påsken begynte på himmelveien: Vær tro inntil døden og du skal få livsens krone.

Med broderhilsen

Th. Carlsen. Guttorm Hansen.

Spurgeon sa engang:

«Jeg tror ikke stort på din kristendom, når den viser seg bare i kirken og bedehuset, men ikke hjemme. Den beste kristendom i verden er den som i Jesu navn smiler ved bordet, arbeider flittig ved symaskinen og møter en kjærlig i hjemmet. En kristendom som pusser støvler og gjør alt godt og vel, koker maten ordentlig så man spiser den gjerne, måler ut et stykke tøy uten en sentimeter for kort — det er verd å kalles kristendom. Kristendommen må gjennomstunge hele vårt liv og vår ferd.

Han gir -

Han gir — det er hele hemmeligheten. Vi bare tar hva han gir. Det eneste vilkår for å kunne øse vann av frelsens kilder, er at vi tørster og kommer (Joh. 7, 37).

«Den som vil, han ta livsens vann uforskyldt.» Det er vår frimodighet. Og det er vår glede.

O. G. M.

En hilsen til venner,

kjente og ukjente med Esaias 54, 10.

«For bergene skulle vel vike og høye rokkes, men min fredspakt skal ikke vike fra deg og min fredspakt ikke rokkes, sier Herren din forbarmer.»

Guds evige rådslutning, Guds evige pakt og Guds evige testamente var dette at Guds sønn skulle gå inn i menneskeslekten og bli den annen Adam. At en for alle skulle gjenopprette hva der ved fallet var tapt og så står saligheten hisset tilbudt i Kristus for alle. Så blir enhver som tror på ham rettferdig og salig alene derved. Hvis det nå kommer synder så skal overtredelser og misgjerninger straffes med tuk og ris, men nåden skal han ikke ta fra dem. Om nåden taler han med den han har sluttet pakt med og for hvis skyld de skulle beholde den. Når han nevner det tilfelle at hans sønns barn synder og hvorledes de skal tuktes så sier han: «Men jeg vil ikke la min miskunnhet fra ham. Sønnen behøver ikke noen nåde for sin egen person, men alene for de som syndede, allikevel heter det: «Men min miskunnhet vil jeg ikke ta fra ham.» Der står det jo tydelig at han ikke forhandler med oss om nåden, men med vår megler, med hvilken han har sluttet pakt. Det er først en pakt mellom faderen og sønnen og så mellom Jesus og synderen. Den som tror og blir døpt skal bli salig, men den som ikke tror skal bli fordømt.»

«Herrens fortrolige samfunn er med dem som frykter ham og hans pakt skal bli dem kunngjort.» «Dette er den pakt jeg vil opprette med Israels hus, etter hine dager, sier Herren: Jeg vil gi min lov i deres hjerter og jeg vil være deres Gud og de skal være mitt folk.» Jerm. 31, 33). «Jeg oppretter en evig pakt med dem, at jeg ikke vil dra meg tilbake fra dem, men gjøre vel imot dem og min frykt vil jeg legge i deres hjerter for at de ikke skulle vike bort fra meg.» (Jerm. 32, 40). «Som faderen har elsket meg så har jeg elsket eder. Bli i min kjærlighet.» (Joh. 15, 9). Den som meget forlates, elsker meget. Vi som tror og vandrer i lyset har samfunn med den treenige Gud og med hverandre og Jesu Kristi, Guds sønns blod renser fra all synd. Hvor mye er det igjen av den da? Svaret blir: Intet!

Halleluja? Jeg sender disse linjer i tro på at de skal bli til velsignelse for noen.

Eders ringe medbror i nåden.

Karl Brodin.

Med munn og tone.

De er salige som vandrer med Herren og som elsker og hvisker hans navn; for Herren han verner om alle som legger seg trygt i hans favn. :: Med min munn og tone jeg synger til ære for frelsen han gav. La ofte min munn dog få takke. A fyll meg av livskildens hav. ::

Jeg var såret, nedbøyet, o Herre. La meg aldri mer føle den savn. Da jeg ropte av hele mitt hjerte og nå hviler jeg trygt i din favn. :: For jeg lengtet så etter din frelse. Ditt ord har nå rensset mitt alt. Du reiste den ringe av støvet og reiser opp den som har falt. ::

Han helbreder sønderknust hjerte og forbinder et smertefullt sår. Du vil aldri mer føle smerte når Jesus deg helt pleiet får. :: Sett ikke din lit til verden der aldri din sjel finner ro. Du bedraget vil bli på ferden, men trygg i Jesu bergfaste bo. ::

Jeg glemmer aldri den dagen av glede jeg helt ble betatt. Nå skjønner jeg bedre det hele da jeg fikk skue hans herlighets prakt. :: Du min venn, som urolig om vanker og finner ei fred for din sjel: Kast deg i frelserens arme. Du er skapt til den himmelske del. ::

Guttorm Hansen, Sellebak.

Tallet på kristne i Kina

er i den senere tid vokset på en merkkelig måte. En misjonær som bodde i Nanking da byen i 1937 ble erobret av japanerne, og som fremdeles arbeider der, har fortalt at da store skarer flyktet fra Nanking, minskedes den kristne menighet med tre fjerdedeler. Men nå er den fjerdedel som ble igjen, vokset til et større tall enn det opprinnelige. Nye medlemmer er kommet til, dels ved omvendelser og dels med flyktningestrømmen fra øst. I Vestkina, hvor man har gitt plass til store flyktningeflokker, er de kristne tall også vokset betydelig.

Bare et håndtrykk et varmende smil, kan gi den feigeste mot, kan hjelpe den tretteste fremad en mil, og gjøre den sletteste god.